

1. От тоді взяв Ісуса Пилат, та й звелів збичувати Його.
2. Вояки ж, сплівши з терну вінка, Йому поклали на голову, та багряницю наділи на Нього,
3. і приступали до Нього й казали: Радій, Царю Юдейський! І били по щоках Його...
4. Тоді вийшов назовні ізнову Пилат та й говорить до них: Ось Його я виводжу назовні до вас, щоб ви переконались, що провини ніякої в Нім не знаходжу.
5. І вийшов назовні Ісус, у терновім вінку та в багрянім плащі. А Пилат до них каже: Оце Чоловік!
6. Як зобачили ж Його первосвященики й служба, то закричали, говорячи: Розіпни, розіпни! Пилат каже до них: То візьміть Його ви й розіпніть, бо провини я в Нім не знаходжу!
7. Відказали юдеї йому: Ми маємо Закона, а за Законом Він мусить умерти, бо за Божого Сина Себе видавав!
8. Як зачув же Пилат оце слово, налякався ще більш,
9. і вернувся в преторій ізнову, і питає Ісуса: Звідки Ти? Та Ісус йому відповіді не подав.
10. І каже до Нього Пилат: Не говориш до мене? Хіба ж Ти не знаєш, що маю я владу розп'ясти Тебе, і маю владу Тебе відпустити?

11. Ісус відповів: Надо Мною ти жадної влади не мав би, коли б тобі зверху не дано було; тому більший гріх має той, хто Мене тобі видав...

12. Після цього Пилат намагався пустити Його, та юдеї кричали, говорячи: Якщо Його пустиш, то не кесарів приятель ти! Усякий, хто себе за царя видає, противиться кесареві.

13. Як зачув же Пилат оце слово, то вивів назовні Ісуса, і засів на суддеве сидіння, на місці, що зветься літостротон, по-гебрейському ж гаввата.

14. Був то ж день Приготовлення Пасхи, година була близько шостої. І він каже юдеям: Ось ваш Цар!

15. Та вони закричали: Геть, геть із Ним! Розіпни Його! Пилат каже до них: Царя вашого маю розп'ясти? Первосвященики відповіли: Ми не маєм царя, окрім кесаря!

16. Ось тоді він їм видав Його, щоб розп'ясти... І взяли Ісуса й повели...

17. І, ніши Свого хреста, Він вийшов на місце, Череповищем зване, по-гебрейському Голгофа.

18. Там Його розп'яли, а з Ним разом двох інших, з одного та з другого боку, а Ісуса всередині.

19. А Пилат написав і написа, та й умістив на хресті. Було ж там написано: Ісус Назарянин, Цар Юдейський.

20. І багато з юдеїв читали цього написа, бо те місце, де Ісус був розп'ятий, було близько від міста. А було по-гебрейському, по-грецькому й по-римському написано.

21. Тож сказали Пилатові юдейські первосвященики: Не пиши: Цар Юдейський, але що Він Сам говорив: Я Цар Юдейський.
22. Пилат відповів: Що я написав написав!
23. Розп'явши ж Ісуса, вояки взяли одіж Його, та й поділили на чотири частині, по частині для кожного вояка, теж і хітона. А хітон був не шитий, а витканий цілий відверху.
24. Тож сказали один до одного: Не будемо дерти його, але жереба киньмо на нього, кому припаде. Щоб збулося Писання: Поділили одіж Мою між собою, і метнули про шату Мою жеребка. Вояки ж це й зробили...
25. Під хрестом же Ісуса стояли Його мати, і сестра Його матері, Марія Клеопова, і Марія Магдалина.
26. Як побачив Ісус матір та учня, що стояв тут, якого любив, то каже до матері: Оце, жоно, твій син!
27. Потім каже до учня: Оце мати твоя! І з тієї години той учень узяв її до себе.
28. Потім, знавши Ісус, що вже все довершилось, щоб збулося Писання, проказує: Прагну!
29. Тут стояла посудина, повна оцту. Вояки ж, губку оцтом наповнивши, і на тростину її настромивши, піднесли до уст Його.
30. А коли Ісус оцту прийняв, то промовив: Звершилось!... І, голову схиливши, віддав Свого духа...

31. Був же день Приготовлення, тож юдеї, щоб тіла на хресті не zostалися в суботу, був бо Великдень тієї суботи просили Пилата зламати голінки розп'ятим, і зняти.

32. Тож прийшли вояки й поламали голінки першому й другому, що розп'ятий з Ним був.

33. Коли ж підійшли до Ісуса й побачили, що Він уже вмер, то голінок Йому не зламали,

34. та один з вояків списом бока Йому проколов, і зараз витекла звідти кров та вода.

35. І самовидець засвідчив, і правдиве свідоцтво його; і він знає, що правду говорить, щоб повірили й ви.

36. о це сталося тому, щоб збулося Писання: Йому кості ламати не будуть!

37. І знов друге Писання говорить: Дивитися будуть на Того, Кого прокололи.

38. Потім Йосип із Ариматеї, що був учень Ісуса, але потайний, бо боявся юдеїв, став просити Пилата, щоб тіло Ісусове взяти. І дозволив Пилат. Тож прийшов він, і взяв тіло Ісусове.

39. Прибув також і Никодим, що давніше приходив вночі до Ісуса, і смирну приніс, із алоєм помішану, щось літрів із сто.

40. Отож, узяли вони тіло Ісусове, та й обгорнули його плащаницею із пахощами, як є звичай ховати в юдеїв.

41. На тім місці, де Він був розп'ятий, знаходився сад, а в саду новий гріб, що в ньому ніколи ніхто не лежав.

42. Тож отут, з-за юдейського дня Приготовлення вони поклали Ісуса, бо поблизу був гріб.